

Special Economic Zone, Lecture tenth: Policy relating to SEZ

1. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ໃນການສິ່ງເສີມການລົງທຶນໄລຍະໃໝ່, ໂດຍສະເພາະປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນສະບັບປີ 2016, ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນຖືວ່າເປັນການດຶງດູດຜູ້ລົງທຶນໃຫ້ ມີການລົງທຶນໃນ ສປປ ລາວ ຫຼາຍຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍພິເສດຖ້າທຽບໃສ່ການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການ ການລົງທຶນສໍາປະທານ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການລົງທຶນໃນ ຂຸມ.

1.1 ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນດັ່ງນີ້: ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການຜະລິດ, ຂະແໜງບໍລິການ ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ, ການບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍະກຳ ແລະ ການພັດທະນາອະສັງຫາລິມະຊັບ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານອາກອນກຳໄລ ໂດຍອີງຕາມເຂດທີ່ຕັ້ງຄື: ເຂດ 1 ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ສິບຫົກ ປີ, ເຂດ 2 ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແປດປີ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນ ຈະໄດ້ເສຍ ສາມສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (35%) ຂອງອັດຕາອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ພາຍໃນກຳນົດຫ້າປີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເສຍໃນອັດຕາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ.

ການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ສ່ວນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນໆແມ່ນໃຫ້ເສຍຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ¹.

ຜູ້ພັດທະນາ ຂຸມ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນແບບພິເສດ, ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກແມ່ນຈະປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

1.2 ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ມີສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ມີສິດນໍາເອົາສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່, ມອບ, ໂອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕາມອາຍຸສັນຍາພັດທະນາ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ພັດທະນາສໍາເລັດຢ່າງໜ້ອຍສີ່ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (45%) ຂອງແຜນພັດທະນາໃນແຕ່ລະໄລຍະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ ໂດຍມີການຍັ້ງຢືນຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ.

1.3 ນະໂນຍາຍສິ່ງເສີມດ້ານອື່ນໆ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນການລົງທຶນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຜູ້ພັດທະນາຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ ບົນພື້ນຖານການເຈລະຈາ ແລະ ການຕົກລົງໃນສັນຍາ ໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂ, ທີ່ຕັ້ງ, ຈຸດພິເສດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຂດຫ່າງໄກຊອກຫຼີກ, ກິດຈະການທີ່ລັດຖະບານສິ່ງເສີມພິເສດ.

¹ ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະບັບເລກທີ188/ລບ, ລົງວັນທີ 07.06.2018, ໝວດທີ 6, ມາດຕາ 40, ໜ້າທີ 10

2. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນ

2.1 ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສວຍສາອາກອນ

ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສວຍສາອາກອນດັ່ງນີ້: ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສວຍສາອາກອນ ກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລເພີ່ມອີກສອງປີຈາກໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ວັກ 2 ແລະ ວັກ 3 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ; ນອກຈາກນີ້ ສໍາລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 3,4,5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ; ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລແລ້ວ ຈະໄດ້ເສຍສາມສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (35%) ຂອງອັດຕາອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສວຍສາອາກອນ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າປີ ; ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເສຍອາກອນກຳໄລຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສວຍສາອາກອນ.

ການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ ເພື່ອທຳການຜະລິດສິ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສໍາລັບການຊົມໃຊ້ກະແສໄຟຟ້າ ແລະ ນໍ້າປະປາ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ໂດຍໃຫ້ເສຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ສໍາລັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນຂະແໜງກິດຈະ ການ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ໃຫ້ເສຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ການນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນທີ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ປະກອບຢູ່ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າຈໍາໜ່າຍພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບພາສີ ແລະ ສວຍສາອາກອນ.

ຜູ້ລົງທຶນ ຍັງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ດ້ວຍຮູບການກູ້ຢືມເງິນນໍາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ນໍາເອົາກຳໄລສຸດທິໄປລົງທຶນຕໍ່ ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການ ການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນປີການບັນຊີຖັດໄປໜຶ່ງປີຕາມອັນຕາສ່ວນກຳໄລທີ່ນໍາເອົາໄປລົງທຶນຕໍ່ ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການຂອງຕົນ.

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີການຂາດທຶນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ສາມາດຍົກຍອດຂາດທຶນໃນປີ ໄປຫ້ກອອກຈາກກຳໄລຂອງປີການບັນຊີຖັດໄປ ພາຍໃນເວລາ ສາມປີ ໂດຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນທີ່ຖືກຕ້ອງ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ. ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວ ຍອດເງິນຂາດທຶນທີ່ຍັງເຫຼືອຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫ້ກອອກຈາກກຳໄລຕໍ່ໄປອີກ.

ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ລົງທຶນຍັງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ນະໂຍບາຍທາງດ້ານພາສີສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມໃນລະດັບທີ່ສູງ ແມ່ນມີດັ່ງນີ້:

ຂະແໜງການ ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ ແລະ ທັນສະໄໝ, ການຄົ້ນຄ້ວາວິໄຈວິທະຍາສາດ, ການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການພັດທະນາ, ການນໍາໃຊ້ນະວັດຕະກຳ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ປະຍັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ

ຜະລັງງານ; ຂະແໜງກະສິກຳສະອາດ, ປອດສານພິດ, ການຜະລິດແນວຜັນພິດ, ແນວຜັນສັດ, ການປູກພືດອຸດສະຫະກຳ, ການພັດທະນາປ່າໄມ້, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊີວະນານາຜັນ, ກິດຈະການສົ່ງເສີມການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ; ອຸດສະຫະກຳປຸງແຕ່ງຫັດຖະກຳ ທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ເອກະລັກຂອງຊາດ; ການພັດທະນາອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ທຳມະຊາດ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຍືນຍົງ; ການສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ສະຖາບັນ ຫຼື ສູນວິຊາຊີບ, ຜະລິດອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການສຶກສາ ແລະ ກິລາ; ສ້າງໂຮງໝໍທົດທຸກສະໄໝ, ໂຮງງານຜະລິດຢາ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ການຜະລິດ ແລະ ປັບປຸງດ້ວຍຢາພື້ນເມືອງ; ການລົງທຶນ, ການບໍລິການ ແລະ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເພື່ອແກ້ໄຂການສັນຈອນແອອັດໃນຕົວເມືອງ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ; ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ບໍລິການ ທາງຜ່ານ ແລະ ເຊື່ອໂຍງລະຫວ່າງປະເທດ; ທະນາຄານນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຖາບັນຈຸລະພາກ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງທະນາຄານ; ສູນການຄ້າທັນສະໄໝທີ່ສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ແລະ ຍີ່ຫໍ້ມີຊື່ສຽງຂອງໂລກ, ສູນວາງສະແດງ ແລະ ຕະຫຼາດນັດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນທາງດ້ານອຸດສະຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ກະສິກຳ. ການລົງທຶນຕາມຂະແໜງ ການ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ຕ້ອງມີມູນຄ່າ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຕື້ສອງຮ້ອຍລ້ານກີບ ຫຼື ມີການນຳໃຊ້ນັກວິຊາການລາວ ແຕ່ ສາມສິບຄົນ ຫຼື ມີການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວທີ່ມີສັນຍາແຮງງານ ໜຶ່ງປີ ແຕ່ ຫ້າສິບຄົນຂຶ້ນໄປ².

2.2 ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຕົນໄດ້ເຊົ່າ ໂດຍສາມາດເອົາສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ ຫຼື ມອບ, ໂອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕາມອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນອາຍຸສັນຍາພັດທະນາທີ່ຍັງເຫຼືອ ໂດຍມີການຍັງຢືນຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳມະສິດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບຢູ່ໃນ ຂຸມສ ແມ່ນສາມາດເປັນເຈົ້າກຳມະສິດໄປຕະຫຼອດ ຈົນໝົດອາຍຸຂອງການນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຂາຍ, ມອບ, ໂອນ ຫຼື ສືບທອດຕໍ່ໄດ້ ສ່ວນທີ່ດິນບ່ອນທີ່ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນຕັ້ງຢູ່ ພາຍຫຼັງໝົດອາຍຸສັນຍາພັດທະນາແລ້ວ ແມ່ນກັບມາເປັນຊັບສິນຂອງລັດ ຊຶ່ງເຈົ້າກຳມະສິດ ຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນສາມາດເຊົ່າທີ່ດິນນຳລັດ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ

ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ກຳມະສິດອະສັງຫາລິມະຊັບ (ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສພາຍໃນເຂດ) ໂດຍໄດ້ມີການ ຊຳລະຕົວຈິງ 100,000 ໂດລາສະຫະລັດຂຶ້ນໄປ ພ້ອມດ້ວຍເມຍ ຫຼື ຜົວ ແລະ ລູກຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ວິຊາ ເຂົ້າ-ອອກຫຼາຍເທື່ອຄັ້ງທຳອິດເປັນເວລາສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້, ນອກຈາກນີ້ ຍັງຈະໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ສຳລັບຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີສັນຍາເຊົ່າອະສັງຫາລິມະຊັບ (ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສພາຍໃນເຂດ) ຈາກເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ ແລະ ມີກຳນົດເວລາຢູ່ ສ ປ ປ ລາວສາມເດືອນຂຶ້ນໄປ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ວິຊາ ເຂົ້າ-ອອກຫຼາຍເທື່ອ.

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນກິດຈະການ ຢູ່ ສປປລາວ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານການນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງນີ້: ຜູ້ລົງທຶນມີສິດ ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສາມາດໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບສິດສຳປະທານ ໃນຂອບເຂດອາຍຸສຳປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອ, ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງທຶນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າວຽກສຳເລັດ ຢ່າງໜ້ອຍ ສີ່ສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ 45% ຂອງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາໂຄງການ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນທຸລະກິດທີ່ຖືກຮັບຮອງ

²ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ(ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 14/ສພຊ, ວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016, ມາດຕາ 9.

ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຜົນທະຕາມສັນຍາສໍາປະທານ ແລະ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ຜູ້ລົງທຶນ ມີສິດໃຊ້ທິດິນ ດ້ວຍການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທິດິນຂອງລັດ ນອກເຂດສໍາປະທານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ສະເພາະປຸກສ້າງສໍານັກ ງານຫ້ອງການ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ຕາມກຳນົດເວລາຂອງການລົງທຶນ ດ້ວຍການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ. ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນໍາໃຊ້ທິດິນ³.

ໃນປັດຈຸບັນເຫັນວ່າ, ນະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສໍາຄັນ ທີ່ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບໃນການ ພັດທະນາ ແລະ ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດນັ້ນ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ, ນະໂຍບາຍ ທາງດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ. ຊຶ່ງລັດຖະບານໄດ້ມີນະໂຍບາຍ. ຊຶ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້, ຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ເນື່ອງຈາກວ່າລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມໃນແຕ່ລະເຂດ ແລະ ແຕ່ລະຂະແໜງການ ການລົງທຶນໄວ້ຕ່າງກັນ. ການພັດທະນາ ແລະ ລົງທຶນໃນເຂດທີ 1 ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສູງສຸດ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ເຂດດັ່ງກ່າວເປັນເຂດທີ່ພັດທະນາຍາກ, ທຸລະກິດດານ ແລະ ຫ່າງໄກຊອກຫຼີ້ກ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ ການພັດທະນາ ແລະ ເຂົ້າເຖິງໄດ້ຍາກ, ຊຶ່ງກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນລາຍໄດ້ເປັນເວລາ 16 ປີ. ສ່ວນເຂດ 2 ແມ່ນເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດສັງຄົມ ເອື້ອອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນ; ຈະໄດ້ ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ເປັນເວລາ 8 ປີ, ສະເພາະເຂດ 3 ແມ່ນປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບສະເພາະ, ສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ. ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນລະອຽດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍ.

ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນອື່ນໆ ທີ່ຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບດັ່ງນີ້: ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຈາກລັດຖະບານ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜົນທະຕໍ່ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ທັນເວລາ, ປະກອບສ່ວນ ພັດທະນາຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ, ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ, ພັດທະນາສີມືແຮງງານລາວ ໂດຍມີການຍັ້ງຢືນ ຈາກຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການຂໍອະນຸມັດພັກເຊົາ ແລະ ວິຊາທຸລະກິດ ເຂົ້າ-ອອກ ຫຼາຍເທື່ອສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕາມໄລຍະຂອງການລົງທຶນ. ຜູ້ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການ ເຂົ້າອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງການຂໍວິຊາເຂົ້າອອກຫຼາຍເທື່ອ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັ້ງບໍ່ເກີນ 5 ປີ; ບາງກໍລະນີ ມີຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດເພີ່ມເຕີມ ໃນບາງຂະແໜງການ, ບາງເຂດນັ້ນ ລັດຖະບານນໍາສະເໜີຕໍ່ ຄະນະປະຈໍາ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແລະ ຊ່ວຍໜູນການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການ ການ ລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອນໍາສະເໜີຂໍໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ນະຍາຍໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ນະໂຍບາຍທາງດ້ານ ພາສີສ່ວຍສາອາກອນ, ໂນຍາຍການນໍາໃຊ້ທິດິນ ແລະ ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນອື່ນໆ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບກົດ ໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີອາກອນ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທິດິນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຊຶ່ງປັດຈຸບັນ ລັດຖະບານມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນທຸກ ຂະແໜງການລົງທຶນໃນລະດັບທິສູງ ໂດຍສະເພາະ ນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນພາສີອາກອນ, ນະໂຍບາຍນໍາໃຊ້ທິດິນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ. ສະເພາະນະໂຍບາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດນັ້ນ, ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກເຂດອື່ນ ແລະ ມີ

³ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ(ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 14/ສພຊ, ວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016, ມາດຕາ 16 ໜ້າທີ 6.

ນະໂຍບາຍພິເສດ ຊຶ່ງປະຕິບັດຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ, ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຢູ່ເຄື່ອນໄຫວ ພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຈາກເຂດດັ່ງກ່າວ, ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີຄວາມສະດວກວ່າ ເນື່ອງຈາກວ່າ ເຂດດັ່ງກ່າວມີຄວາມເປັນ ເອກະລາດໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ມີດໍາລັດ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ, ຊຶ່ງລວມທັງການກຳນົດສິດ, ພັນທະ ແລະ ກົນໄກໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ທີ່ກະທັດຮັດ, ມີຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການວຽກງານ ຮອບດ້ານ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງການປະສານງານກັບ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່.

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ສະບັບເລກທີ 188/ລບ, ລົງວັນທີ 07.06.2018
2. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 14/ສພຊ, ວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016.